

научного труда (будь это реферат или диссертация) можно было бы легко с помощью данного архива проверить на совпадения данную работу для начала хотя бы на локальном уровне. Глобальное решение проблемы – это использование таких антиплагиатных платформ, как Advego Plagiatus, Content-watch, Edu-Birde, Etxt Antiplagiat, Plagiarisma, Like-Exactus, UNICHECK [2]. Доступ к этим базам для расширения политики борьбы с плагиатом должен быть обязательным в каждом ВУЗе.

Способствовать этому должно Министерство образования, если, конечно же, страна желает видеть действительно качественных сотрудников и быть конкурентоспособной на мировом рынке труда.

На индивидуальном уровне проблема академической добросовестности заложена в менталитете общества. Люди считают, что быть ученым – всего лишь вопрос престижности и финансовой выгоды. Особенно это касается стран СНГ. В работе с иностранными студентами, которые обучаются в украинских высших учебных заведениях, многие специалисты иностранных отделов сталкиваются с тем, что заграничные абитуриенты приезжают на обучение в Украину по причине того, что им просто интересны степени бакалавра, магистра или кандидата наук не в качестве развития с научной точки зрения, а в качестве основы для получения какой-либо финансовой выгоды на территории гражданства. В единичных случаях – ученая степень для иностранца – это связующее звено для получения места в политике.

Таким образом, политика ознакомления всех работников структурных отделений учебного заведения, а также самих учащихся с принципами академической добросовестности является обязательной и именно распространение ее основных положений послужит в дальнейшем крепким фундаментом для возвращения качественных специалистов, что даст возможность развить Украине независимость перед заграничными специалистами для решения каких-либо проблем национального уровня.

Литература:

1. ОСВІТА.UA [Електронний ресурс] - Режим доступа: <https://soveti-masterov.com/lajfhak/kak-oformit-ssylku-na-internet-istochnik.html> (дата обращения: 10.05.2021). – Онлайн-платформи і програми для перевірки тексту на плагиат;

2. «WikiLegalAid» [Електронний ресурс] - Режим доступа: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%97%D0%B0%D1%85%D0%B8%D1%81%D1%82_%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2_%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D1%83%D0%B0%D0%BB%D1%8C%D0%BD%D0%BE%D1%97_%D0%B2%D0%BB%D0%B0%D1%81%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96 (дата обращения: 10.05.2021). – Захист прав інтелектуальної власності;

ОСОБИСТІТЬ ВИКЛАДАЧА: ПРОФЕСІЙНО-ЕТИЧНІ АСПЕКТИ

Ряснянська Альона

*к.е.н., старший викладач кафедри підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Професійна педагогічна діяльність викладача закладу вищої освіти має надзвичайно важливе значення для соціуму, адже йдеться про формування майбутнього фахівця, рівень кваліфікації якого значною мірою впливає на економічний, політичний, соціальний та

культурний розвиток суспільства. Рівень якості навчально-виховного процесу у закладі вищої освіти залежить не тільки від професійних, а й від особистісних якостей викладача. Слід пам'ятати, що викладач закладу вищої освіти не тільки науковець, спеціаліст з певних питань, а й педагог, тобто поєднує у своїй діяльності функції навчання, виховання та розвитку студентів як фахівців і особистостей. Особливістю педагогічної діяльності у закладі вищої освіти є те, що викладач працює з молоддю, яка на відміну від школярів, більш самостійна, прогресивна, має і висловлює свої думки. Тому викладач має бути обізнаний в тому, що відбувається в світі, які тенденції прослідковуються серед молоді, тобто як кажуть, знати «чим живе молодь» і бути з молоддю «на короткій нозі». Адже дуже важливо «йти в ногу з часом», давати студентам актуальні сучасні знання, наприклад, в математиці ж давно не користуються логарифмічними лініями, в картографії карти не малюють від руки, а застосовують спеціальні програми і т.д. Крім того на ефективність засвоєння знань студентами значний вплив справляють не лише метод, прийом, форма навчання, а й тип та стиль спілкування викладача зі студентами.

Проаналізувавши стилі та типи спілкування викладача і студентів, виділивши їх позитивні та негативні сторони, а також враховуючи власний досвід роботи з молоддю, приходимо до висновку, що підвищенню якості навчально-виховного процесу значною мірою сприяє формування почуття професійної соборності викладача та студентів. Для глибшого розуміння даного поняття звернемося до трактування поняття «соборність» — це морально-філософський і соціальний принцип, фундаментальними положеннями якого є: відповідальність усіх за всіх, єдність індивідуального і загального, взаємне духовне збагачення і розвиток. Тобто професійна соборність студентів та викладачів передбачає співробітництво, взаємну відповідальність, спільну мету та взаєморозвиток. Простіше кажучи викладач і студент повинні мати спільну єдину мету, рівність у відносинах, а також мати взаємовідносини, за яких викладач навчає студентів, сам навчаючись у них [1].

Невід'ємною частиною сучасного суспільства стали соціальні мережі. Ми вже не уявляємо свого життя без Instagram чи Facebook. Майже кожна сучасна людина має профіль хоча б в одній із соціальних мереж. Не оминула ця світова мода й викладачів. Якщо викладач сьогодні не презентує себе в інтернет-середовищі, він втрачає в очах у своїх студентів: цифрове покоління не може зрозуміти цього. Тому, професійні шляхи викладача, який прагне бути цікавим та затребуваним, конкурентоспроможним, обов'язково ведуть до соцмереж – туди, де проводять свій час його студенти. Існують різні, інколи діаметрально протилежні, думки з цього приводу. Так виникає безліч питань: чи має викладач обмежитися контентом на своїх сторінках у соцмережах, який стосується тільки його професійної діяльності? чи має право викладати пости з особистого життя? чи має викладачка виставляти в мережу, наприклад, свої фото з відпустки в купальнику? чи можна поділитися на своїй сторінці зображенням-жартом, який дехто, можливо, вважатиме недоречним? чи доречним буде розмістити на своїй сторінці фото з вечірки, де на столі будуть присутні алкогольні напої? І на який документ, кодекс чи правила посилається? Етика - це все ж таки філософська категорія, наука, яка вивчає мораль. Де межа між тим що вважати етичним, а що ні? Студент має мати високий рівень довіри до викладача для того, щоб мати бажання навчатися. Єдності і порозуміння зі студентами можна досягти, показавши, що викладачі звичайні люди, такі ж як і вони, студенти. У 21 столітті, коли без інтернету важко уявити своє життя, в тому числі й професійне, образ викладача має змінюватися, маємо позбутися стереотипів: викладач - це не рафінований образ людини в діловому костюмі. Викладач - це кваліфікований фахівець, не зважаючи на те, чим він ділиться в соціальних мережах. Звичайно, не слід забувати про репутацію, професійну етику.

Література

1. Р. Левкіна, А. Левкін, А. Ряснянська Формування почуття професійної соборності студентів та викладачів як запорука високої якості навчально-виховного процесу у ВНЗ. Новий Колегіум. 2018. № 4. С. 35-38.

ПОСИЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СТУДЕНТА ЗА ВЛАСНУ ОСВІТУ

Євченко Вероніка Володимирівна
к.е.н., доцент, доцент кафедри маркетингу,
менеджменту та торговельного підприємництва
Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Проблему відповідальності студентів можна розділити на кілька складових, що перегукуються з проблемою добросовісної поведінки і неприпустимістю зловживання суб'єктивним правом. В даному контексті вдалим є вислів Гоббса: «... в чисто природному стані, або до того, як люди зв'язали один одного будь-якими договорами, кожному було дозволено робити все, що йому завгодно ..., а також володіти і користуватися всім, що він хотів міг знайти ... » [1, с.17].

За допомогою відповідальності суб'єкт взаємопов'язаний з суспільством і державою. Абітурієнт вступивши до вищого навчального закладу і використовуючи надані державою і законом можливості в сфері вищої освіти, повинен вписатися в існуючу систему відносин у галузі вищої освіти, навколо неї і з приводу неї. Студент добровільно пов'язує себе певними зобов'язаннями, входячи до складу колективного суб'єкта, а у разі укладення договору на компенсацію витрат на навчання цей зв'язок доповнюється зобов'язаннями перед платником. Таким чином студент стає залежним від різних видів відповідальності і не лише перед собою. Студент отримує цілий ряд можливостей, пільг, пріоритетів, передбачених законодавством про освіту та іншими релевантними нормативно-правовими актами, матеріально-фінансову та організаційну підтримку держави, особливий соціальний статус. Масштаби підтримки конкретного студента можуть бути різні, отже, можливий й різний ступінь відповідальності. Якщо, студент навчається за рахунок коштів державного бюджету, то він мусить, в значній мірі, відчувати тягар соціальної відповідальності перед державою і платниками податків. Студент, який платить за навчання батьківськими грошима або засобами спонсора, роботодавця, відповідальний насамперед перед ними, але також і перед державою, і перед суспільством.

З позицій соціальної відповідальності студент повинен вчитися, в повній мірі реалізуючи ті можливості, які дає статус учня у вищому навчальному закладі. Його відповідальність перед державою і суспільством, іншими структурами або суб'єктами, які фінансують його навчання, полягає в оволодінні знаннями і підготовці до кваліфікованої праці, щоб увійти повноцінним суб'єктом соціально-трудових відносин на виробництві.

Відповідальність студента в освітніх відносинах – це також відповідальність за виконання належним чином графіка навчального процесу, відвідування обов'язкових занять, дотримання навчальної дисципліни і численних вимог правил внутрішнього розпорядку, самонавчання.

За умов Болонської системи навчання великий відсоток оволодіння знаннями лягає на самого студента (самостійна робота), тобто йому надається певна навчальна автономія, що в котре ставить за мету підвищити рівень відповідальності за власну освіту і ті знання з якими